31997D0794

26.11.1997 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* L 323/31

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 12. listopadu 1997,

kterým se stanoví některá prováděcí pravidla ke směrnici Rady 91/496/EHS, pokud jde o veterinární kontroly živých zvířat dovážených ze třetích zemí

(Text s významem pro EHP)

(97/794/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady řízení organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS [1], naposledy pozměněnou směrnicí 96/43/ES [2], a zejména na čl. 4 odst. 5, čl. 5 druhý pododstavec, čl. 7 odst. 2 a čl. 8 oddíl B) uvedené směrnice,

vzhledem k tomu, že rozhodnutí Komise 92/424/EHS [3] stanoví určitá podrobná pravidla pro provádění směrnice 91/496/EHS, pokud jde o identifikační kontroly zvířat ze třetích zemí;

vzhledem k tomu, že rozhodnutí Komise 92/432/EHS [4] stanoví určité podmínky, za nichž lze učinit výjimku ze zásady individuálního klinického vyšetření zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí;

vzhledem k tomu, že rozhodnutí Komise 92/527/EHS [5] stanoví vzor osvědčení stanoveného v čl. 7 odst. 1 směrnice 91/496/EHS;

vzhledem k tomu, že je vhodné stanovit jednotným aktem společné postupy, včetně kontrol dokumentů, identifikačních kontrol a fyzických kontrol, pro zvířata na stanovištích hraniční kontroly Společenství;

vzhledem k tomu, že je vhodné, aby kontroly zahrnovaly kontroly dodržování směrnice Rady 91/628/EHS [6], naposledy pozměněné směrnicí Rady 95/29/ES [7], pokud jde o ochranu zvířat během přepravy;

vzhledem k tomu, že aby bylo možné uspokojivě provádět veterinární kontroly, je nutné vykládat všechna zvířata na stanovištích hraniční kontroly;

vzhledem k tomu, že postup by měl zahrnovat klinické vyšetření každého zvířete nezávisle na stanovených výjimkách; že je vhodné odebírat vzorek od části zvířat na stanovištích hraniční kontroly, aby mohlo být kontrolováno dodržování náležitostí veterinárního osvědčení;

vzhledem k tomu, že rozhodnutí 92/424/EHS a 92/432/EHS je třeba zrušit;

vzhledem k tomu, že opatření stanovená v tomto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem Stálého veterinárního výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Kontroly dokumentů, identifikační kontroly a fyzické kontroly stanovené ve směrnici 91/496/EHS se vykonávají v souladu s ustanoveními tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Kontrola dokumentů se vykonává v souladu s pravidly stanovenými v příloze I.

Článek 3

1. Identifikační kontroly se vykonávají na každém zvířeti v zásilce.

2. Odchylně od odstavce 1 se identifikační kontroly mohou vykonávat na 10 % zvířat v zásilce při minimu deseti kontrolovaných zvířat za zásilku, pokud zásilka obsahuje velké množství zvířat.

Počet kontrolovaných zvířat musí být zvyšován a může dosáhnout celkového počtu příslušných zvířat, pokud počáteční vykonané kontroly nejsou uspokojivé.

3. Odchylně od odstavce 1 musí identifikační kontroly zvířat, pro která pravidla Společenství nestanoví individuální označení, spočívat alespoň v kontrole označení reprezentativního množství balíků a/nebo kontejnerů.

---

[1] Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56.
[2] Úř. věst. L 162, 1.7.1996, s. 1.
[3] Úř. věst. L 232, 14.8.1992, s. 34.
[4] Úř. věst. L 237, 20.8.1992, s. 29.
[5] Úř. věst. L 332, 18.11.1992, s. 22.
[6] Úř. věst. L 340, 11.12.1991, s. 17.
[7] Úř. věst. L 148, 30.6.1995, s. 52.

Počet kontrolovaných balíků a/nebo kontejnerů musí být zvyšován a může dosáhnout celkového počtu příslušných balíků a/nebo kontejnerů, pokud počáteční vykonané kontroly nejsou uspokojivé.

Identifikační kontrola spočívá ve vizuální kontrole zvířat obsažených v reprezentativním počtu balíků a/nebo kontejnerů za účelem ověření jejich druhu.

Článek 4

1. Úřední veterinární lékař provádí fyzickou kontrolu stanovenou v čl. 4 odst. 2 směrnice 91/496/EHS na živých sudokopytnících a koňovitých tak, že zejména zajistí, aby všechna tato zvířata byla vykládána na stanovištích hraniční kontroly v jeho přítomnosti.

2. Zvířata podléhají kontrole způsobilosti pro přepravu a klinickému vyšetření, které může zahrnovat odběr vzorků. Tato vyšetření a odběr vzorků se provádějí v souladu s ustanoveními přílohy II.

3. Vzorky jsou zasílány do laboratoře schválené příslušným orgánem k ověření dodržování náležitostí veterinárního osvědčení.

4. U každého zvíře, z něhož je odebrán vzorek, se zaznamenávají tyto informace:

— jednací číslo veterinárního osvědčení a pořadové číslo přidělené zásilce na stanovišti hraniční kontroly,

— identifikační číslo zvířete,

— požadované laboratorní vyšetření,

— výsledek vyšetření a následná provedená činnost,

— plná adresa konečného určení zásilky.

5. Klinické vyšetření uvedené v odstavci 2 spočívá ve vizuálním vyšetření všech zvířat.

Zvířata určená pro chov nebo výrobu rovněž podléhají klinickému vyšetření stanovenému v příloze II k tomuto rozhodnutí v nejméně 10 % zvířat při minimu deseti zvířat, která musí být vybrána tak, aby reprezentovala celou zásilku. Pokud zásilka obsahuje méně než 10 zvířat, musí se kontrolovat každé zvíře v zásilce.

Zvířata určená pro porážku rovněž podléhají klinickému vyšetření stanovenému v příloze II k tomuto rozhodnutí v nejméně 5 % zvířat při minimu pěti zvířat, která musí být vybrána tak, aby reprezentovala celou zásilku. Pokud zásilka obsahuje méně než pět zvířat, musí se kontrolovat každé zvíře v zásilce.

Počet kontrolovaných zvířat musí být zvyšován a může dosáhnout celkového počtu předmětných zvířat, pokud počáteční provedené kontroly nejsou uspokojivé.

6. Členské státy smějí zásilku zvířat zdržovat na stanovišti hraniční kontroly pouze tehdy, když v případě podezření čekají na výsledky laboratorních kontrol.

7. Výsledky kontrol spolu s informacemi uvedenými v odstavci 4 jsou sdělovány Komisi pravidelně každých šest měsíců nebo ihned faxem jak členskému státu určení, tak Komisi v případě pozitivních výsledků vyšetření vzorků nebo pokud je to odůvodněno jinak. V případě pozitivních výsledků vyšetření vzorků musí být kopie veterinárního/veterinárních osvědčení co nejdříve zaslána/zaslány členskému státu určení a Komisi.

Článek 5

1. Níže uvedená zvířata nemusí podléhat individuálnímu klinickému vyšetření:

— drůbež,

— ptáci,

— zvířata vodního hospodářství včetně všech živých ryb,

— hlodavci,

— zajícovití,

— včely a ostatní hmyz,

— plazi a obojživelníci,

— ostatní bezobratlí,

— určitá zvířata ze zoologických zahrad a cirkusová zvířata včetně sudokopytníků a koňovitých, která jsou považována za nebezpečná,

— kožešinová zvířata.

2. V případě zvířat uvedených v odstavci 1 spočívá klinické vyšetření v pozorování zdravotního stavu a chování celé skupiny nebo reprezentativního počtu zvířat. Počet kontrolovaných zvířat musí být zvyšován, pokud počáteční vykonané kontroly nejsou uspokojivé. Pokud výše zmíněné kontroly odhalí anomálii, provede se přísnější kontrola včetně případného odebrání vzorků.

3. V případě živých ryb, korýšů a měkkýšů a zvířat určených pro vědecká výzkumná centra s osvědčeným zvláštním nákazovým statusem, která jsou obsažena v zapečetěných kontejnerech s kontrolovanými životními podmínkami, se klinické vyšetření a odebírání vzorků provádí pouze tehdy, pokud existuje přesvědčení, že kvůli daným druhům nebo jejich původu existuje zvláštní riziko, nebo pokud existují jiné nesrovnalosti.

Článek 6

1. Pro každou zásilku předá úřední veterinární lékař stanoviště hraniční kontroly příslušné osobě ověřenou kopii originálu/originálů veterinárního/veterinárních osvědčení nebo jiného/jiných veterinárního/veterinárních dokumentu/dokumentů provázejícího/provázejících zásilku, společně s osvědčením stanoveným v rozhodnutí 92/527/EHS. Musí být opatřeny pořadovým číslem osvědčení přiděleným zásilce na stanovišti hraniční kontroly.

2. Úřední veterinární lékař si ponechá originál veterinárního/veterinárních osvědčení nebo originál veterinárního/veterinárních dokumentu/dokumentů provázejícího/doprovázejících zásilku a rovněž kopii osvědčení stanoveného v rozhodnutí 92/527/EHS.

3. Pro každou zásilku se zaznamenávají a uchovávají na stanovištích hraniční kontroly tyto informace:

— pořadové číslo osvědčení přidělené příslušné zásilce na stanovišti hraniční kontroly,

— datum příchodu příslušné zásilky na stanoviště hraniční kontroly,

— velikost zásilky,

— druh a kategorie využití zvířat a případně věk,

— jednací číslo osvědčení,

— třetí země původu,

— členský stát určení,

— rozhodnutí týkající se zásilky,

— odkaz na odebrání vzorků, pokud bylo provedeno.

4. V případě evidovaných koňovitých uvedených v čl. 2 písm. c) směrnice Rady 90/426/EHS ([1]) se identifikační doklad neuchovává a v případě dočasného přijetí těchto koňovitých se neuchovává originál veterinárního osvědčení.

5. V případě jatečných koňovitých, kteří mají projít trhem nebo třídícím centrem, musí osvědčení stanovené v rozhodnutí 92/527/EHS a rovněž ověřená kopie originálu veterinárního osvědčení provázet koňovité na jatky.

6. Všechna veterinární osvědčení nebo jiné veterinární doklady, které se vztahují k zásilkám, jež byly na stanovišti hraniční kontroly odmítnuty, musí být na každé straně červeně opatřena razítkem „ODMÍTNUTO“ podle přílohy III.

7. Úřední veterinární lékař uchovává osvědčení nebo jiné veterinární doklady provázející zásilku, kopii osvědčení stanoveného v rozhodnutí 92/527/EHS a záznamy uvedené v článku 4 tohoto rozhodnutí a odstavci 3 tohoto článku alespoň po dobu tří let.

Článek 7

Členské státy změní svá opatření uplatňovaná na obchod tak, aby byla v souladu s tímto rozhodnutím. Ihned o tom uvědomí Komisi.

Článek 8

Rozhodnutí 92/424/EHS a 92/432/EHS se zrušují.

Článek 9

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. ledna 1998.

Článek 10

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 12. listopadu 1997.

Za Komisi

Franz FISCHLER

člen Komise

([1]) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 42.

PŘÍLOHA I

Pravidla pro kontroly dokumentů živých zvířat z třetích zemí

1. Každé osvědčení, které provází zásilku živých zvířat původem ze třetí země, musí být zkontrolováno za účelem potvrzení:
   a) že je to originální osvědčení vystavené v jazyce země původu a že je vystaveno alespoň v jednom úředním jazyce členských států stanoviště hraniční kontroly a konečného určení;
   b) že se vztahuje na třetí zemi nebo její část, která je oprávněna k vývozu do Společenství;
   c) že obsahem i formou odpovídá vzoru stanovenému pro dotyčná živá zvířata a dotyčnou třetí zemi;
   d) že se skládá z jednoho listu papíru;
   e) že je vyplněno úplně;
   f) že se datum vystavení osvědčení vztahuje k datu naložení živých zvířat pro jejich odeslání do Společenství;
   g) že je vystaveno pro jediného příjemce;
   h) že je podepsáno úředním veterinárním lékařem, nebo pokud je třeba zástupcem příslušného orgánu, a uvádí čitelně a velkými tiskacími písmeny jeho jméno a postavení a rovněž, pokud je třeba, že úřední razítko třetí země a podpis mají jinou barvou, než ve které je vytištěno osvědčení;
   i) osvědčení není změněno kromě vyškrtnutí, která musí být podepsána a opatřena razítkem osvědčujícího veterinárního lékaře.
2. Příslušný orgán musí kontrolovat písemný závazek a plán cesty od vnější hranice na místo určení, pokud je to od přepravce požadováno podle směrnice 91/628/EHS. Písemný závazek a plán cesty jsou vypracovány alespoň v jednom úředním jazyce členského státu stanoviště hraniční kontroly a konečného určení.

PŘÍLOHA II

Minimální náležitosti individuální kontroly způsobilosti zvířat pro přepravu, klinického vyšetření a postupů pro odebírání vzorků u sudokopytníků a koňovitých na stanovištích hraniční kontroly

I. *Kontrola způsobilosti zvířat pro přepravu*

Mimo klinické vyšetření podrobně uvedené níže musí být provedeno hodnocení způsobilosti zvířat pro další přepravu. Při tomto hodnocení se přihlíží k dosud uražené vzdálenosti včetně stanovených opatření pro krmení, napojení a odpočinek. Rovněž se přihlíží ke vzdálenosti, kterou ještě zbývá urazit včetně předpokládaných opatření pro krmení, napojení a odpočinek během této části cesty.

Musí být kontrolováno, zda jsou dopravní prostředky pro přepravu zvířat v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice 91/628/EHS.

II. *Klinické vyšetření*

Klinické vyšetření zahrnuje nejméně toto:

1. vizuální vyšetření zvířete včetně celkového hodnocení jeho nákazového statusu, schopnosti volného pohybu, stavu kůže a sliznic a jakýchkoli známek abnormálních výtoků;
2. monitoring dýchacího a zažívacího ústrojí;
3. namátkový monitoring tělesné teploty. Toto nemusí být u zvířat prováděno, pokud nebyly zjištěny žádné anomálie podle bodů 1 nebo 2;
4. palpace je vyžadována pouze tehdy, pokud jsou zjištěny anomálie podle bodů 1, 2 nebo 3.

III. *Postup pro odebírání vzorků*

Odebírání vzorků se provádí za účelem kontroly dodržování veterinárních náležitostí stanovených v průvodním veterinárním osvědčení.

1. Nejméně 3 % zásilek podléhají měsíčnímu odebírání vzorků k sérologickému vyšetření. Vzorky se odebírají nejméně od 10 % zvířat v zásilce při minimu čtyř zvířat. Pokud se vyskytnou problémy, musí být uvedené procento zvýšeno.
2. Úřední veterinární lékař může rovněž od zvířat v zásilce odebrat jakékoli jiné vzorky.

PŘÍLOHA III

Vzor razítka odmítnutí stanoveného v čl. 6 odst. 6:

